

Fornavn og etternavn: Fredrik Bie

Epostadresse: fredrik.bie@hammervollpind.no

Organisasjon/virksomhet: Advokat

Dine innspill: Typeproblem 1: Løpende avtaler: Gjeldende rekonstruksjons lov åpner ikke for at løpende avtaler kan revideres/endres. Dette må skje ved frivillighet. I andre land er adgangen til å revidere/endre løpende avtaler til stede som en mulighet. I en konkurssituasjon vil slike avtaler gjennomgående bli avsluttet i sin helhet, og kreditor melder da sitt anførte tap i boet som et pengekrav. I en rekonstruksjon opplever man spesielt i avtaler om leie av fast eiendom, leasingavtaler eller låneavtaler med aggressiv nedbetaling at disse representerer en belastning for selskapet som er så stor at den ikke er bærekraftig. Endring av nedbetalingsperiode (forlengelse) kan avhjelpe selskapets evne til å betjene slike avtaler på en adekvat måte i ordinær drift. Det samme kan en omgjøring av deler av vederlaget til et pengekrav som blir en del av akkorden. Det må antas at slike endringer bør begrenses til de typetilfeller hvor avtalene avviker fra markedsbetingelser på det tidspunkt hvor akkorden gjennomføres. En slik sak bør være adressert alt i begjæringen da økonomi prognoser og plan for restrukturering ofte er avhengig av en rask løsning hvor selskap og relevante kreditorer raskt kan ta stilling til modell for restrukturering. Typeproblem 2.: Ansattes rettigheter: Nedbemanningsprosesser kan ta lang tid, og kan være kostnadskrevende. Under en akkordforhandling er tidsaspektet vesentlig. Ingen selskaper kan klare å overleve over lang tid uten at selskapet gis mulighet til å omsette varer/tjenester med ordinære kredittrammer. Temaet er krevende å håndtere, men bør kunne løses i lys av at selskapets alternative skjebne trolig er en konkurs. Det anbefales derfor at en ny lov åpner for at nedbemanning under akkordforhandlinger kan skje på annen måte enn ved tradisjonelle nedbemanningsprosesser. En slik sak bør være adressert alt i begjæringen da økonomi prognoser og plan for restrukturering ofte er avhengig av en rask løsning hvor selskap og relevante kreditorer raskt kan ta stilling til modell for restrukturering. Typeproblem 3.: Offentlige kreditorer: Gjennom mange år har norske bostyrere opplevd at offentlige kreditorer har en mer statisk tilnærming når de skal vurdere om de skal enten omdefinere sitt tilgodehavende, ettergi gjeld helt eller delvis m.m. Typeeksempler kan være Innovasjon Norge, kommuner som gir lån eller tilskudd ved etableringer, skatte/avgiftsmyndighetene m.m. I mange tilfeller er det utarbeidet «veiledere» eller «retningslinjer» som brukes av disse etatene. Man opplever at disse ofte oppleves som «skal» bestemmelser og ikke «kan» bestemmelser. Det bør vurderes om man i større grad kan tildele en skjønnskompetanse til disse etatene. Ofte mislykkes en akkord nettopp på bakgrunn av henvisning til «skal» oppfatning av situasjonen. Ytterligere opplever man at mange offentlige etater ikke tør å bidra under en akkord i redsel for at det kan være et brudd på reglene om statstilskudd. Disse EU baserte reglene er krevende å forstå, og vi opplever at det ofte resulterer i at man ikke oppnår aksept på en ellers balansert løsning fra slike kreditorer i frykt for at man bryter disse reglene. Det anbefales at dette avklares på en bedre måte når ny lov vedtas.

Tid: 14.12.2020 09.40.10